

Cõi Thiên Thai <http://www.coithienthai.com>

Bác-sĩ GEORGES VALENSIN

GIÁO-DỤC SINH-LÝ

**Bản dịch của
QUỐC THẾ**

LỜI NÓI ĐẦU

Trong những chương của cuốn Giáo Dục Sinh Lý mà chúng tôi gửi đến bạn đây có những trường hợp phải nói đến một vài hình thức tội lỗi. Việc làm này không phải để kích thích độc giả mà chính vì những hình thức tội lỗi này ray rứt người phạm phải. Họ phải che giấu sự tội lỗi ấy vì sợ xã hội; và cái xã hội đó — chính là chúng ta đây — có bổn phận phải giải thoát cho họ.

Ở vào một thế hệ mà người ta thấy rằng cần lập những nhà tù kiểu mẫu để giáo hóa hơn là trừng trị; cần phải hợp tác với nhau để cứu mạng một con bệnh cố đôn; thì thử hỏi ai lại nỡ nhấn tâm bỏ rơi những nạn nhân mà tội lỗi của họ chỉ là một hậu quả của một thành kiến sai lầm hay của một sự nhút nhát thời thơ ấu?

Chúng ta không có quyền để họ phải trở thành những kẻ bị loại bỏ. Và để cứu giúp họ, ta phải can đảm mở to mắt mà nhận chân thực

tế. Phải, chúng ta hãy nhìn vào sự thật trước rồi sẽ thuyết phục gia đình và đạo đức sau.

Trong quyển sách này, qua] ngôn ngữ của một nhà chuyên môn, B. S. Valensin giống như tia sáng laser, sẽ khoanh và xác định rõ ràng nơi phải chăm sóc, chữa chạy.

Giáo dục sinh lý là một lãnh vực hay gặp phải những sự cấm đoán của tôn giáo và gia đình, vì thế môn này đòi hỏi rất nhiều kiên nhẫn và tế nhị. Kiên nhẫn bởi vì những « cấm điều » của tôn - giáo tuy nghiêm ngặt nhưng không phải không giải thích được và « cấm điều » ấy chẳng qua cũng chỉ giữ mục đích che chở và bảo vệ cho những gì quý giá nhất của con người. Chẳng hạn như còn cái gì đáng kính hơn sự đạo đức ?

Một người văn minh, có thể mỉm cười khi nhìn thấy cái lá che hạ bộ của đàn ông hay bàn tay e lệ đẩy lên kẽ đùi của người đàn bà ; nhưng một khi cái lá bị bỏ đi, bàn tay e lệ kia hạ xuống thì không ai có quyền mỉm cười nữa, bởi vì họ đang đứng trước sự huyền bí tối thượng của Sự Sống.

Chúng ta cũng đừng quên rằng quần chúng hoàn toàn không biết gì về những vấn đề sinh lý mà xã hội đương thời đang cố tìm cách giải thích một cách khó khăn.

Cũng bởi vì sự cấm đoán của xã hội và tôn giáo mà những trang sách tiếp theo đây, chúng tôi sẽ cố gửi đến bạn những hình thức tội lỗi hay những sự rối loạn sinh lý mà từ trước đến giờ ít ai nói đến. Bạn sẽ thấy trong mọi hình thức tội lỗi, nạn nhân thường là những người thiếu giáo dục về sinh lý và chính những tập tục trong đời sống xã hội mới là thủ phạm gây ra những sự thiếu cân bằng] nơi họ.

Với quyển sách này, tham vọng của chúng tôi chỉ muốn góp thêm một phần nhỏ vào sự giáo huấn quần chúng và những nhà đạo đức đồng thời cũng đề những vấn-đề-không-đáng- gọi-là-vấn-đề này khỏi làm phiền nhiều người.

Nói tóm lại, chúng ta cần phải biết những khái niệm thuần túy khoa học và hoàn toàn chính xác này.

NHÀ XUẤT BẢN

01
02
03
04
05

Tựa

Người ta đang chứng kiến sự bùng nổ về tình dục có thể so sánh với sự nổ nguyên tử vì tính cách giống nhau ở điểm tàng trữ những lực không tưởng tượng nổi.

Trước kia, người ta nói đến Tình yêu, ngày nay người ta nói đến Tình dục. Khi ra chỗ đông, người ta đã bị tràn ngập bởi những hình ảnh của mông và ngực; một cặp môi kêu gọi hé mở, những đường cong gợi lại ở khắp nơi cho giống dục đang bức bối thấy rằng họ đang sợ, sự thiếu đàn bà. Chỉ sau Zola, người ta mới dám dùng chữ tình dục; từ đó không một chữ nào, không còn một vấn đề nào trở nên xa lạ đối với ta nữa. Ngoài những quyển tiểu thuyết, vô số những bài báo thuật lại những giai thoại và những phương pháp Yêu. Các buổi trình diễn, đối thoại, công việc, tất cả đều xoay quanh vấn đề tình dục như xoay quanh một mặt trời chói lọi. Người có độc tự cho là mình thoát khỏi tiếng gọi của tình dục nhưng giờ

đây cũng bị săn đuổi đến tận nhà qua làn sóng truyền hình hay truyền thanh.

Nhiều nhà tinh dục học, trong đó có Kinsey, tiết lộ cho chúng ta thấy rằng thể hệ ngày nay lao đầu vào tình dục nhiều hơn thể hệ xưa.

Đời sống sinh lý đang bao trùm mọi người đó có bộ mặt ra sao?

Tình yêu là một xa xỉ phẩm và nền văn minh của chúng ta là nền văn minh của sự thừa thãi. Nền văn minh đó tiêu diệt được nạn đói. Ngay ở loài vật, mùa Ái tình chỉ có sau mùa mà chúng đã kiếm ăn no nê.

Nhiều thí nghiệm nơi những sinh viên tình nguyện cho thấy rằng sự ham muốn tình dục giảm đi tỷ lệ thuận với sự đói ăn. Cách đây một vài thế hệ, thịt là một món ăn hiếm hoi chỉ được dành cho cuối tuần hay cuối tháng. Nhiều thứ thực phẩm chưa được biết đến và sự đói khát cũng như sự thiếu lương thực lúc nào cũng rình rập đời sống con người. Ngày nay, Âu châu thừa thực ăn, tràn ngập những kích thích tố cũng như số lượng calorie. Việc tích trữ lương thực không cần thiết nữa bởi vậy những hoạt động phụ thuộc được chú ý mà đứng đầu là việc làm ái tình. Hơn nữa nhờ cơ khí hóa mỗi ngày mỗi tiến, tránh được cho con người nhiều công việc nặng nhọc và đem lại cho họ nhiều sinh thú như những dịp

ngủ ngơi và nghỉ hè cần thiết cho những trò chơi tình ái. Ngay đầu thế kỷ này, người thợ đã phải chọn ngày cưới vợ vào ngày thứ bảy để được nghỉ thêm chủ nhật cho có thời giờ rộng rãi mà «khánh thành» đám tân hôn. Trong số những cách làm tiêu thì giờ, Ái tình là một phương tiện tốt nhất để chống lại sự buồn nản của đời sống máy móc. Nó cũng là trò chơi ẩn tàng nhiều đột biến và bất ngờ nhất.

Sự bình đẳng của người đàn bà cho phép họ trở thành một bạn chân gối thích thú và dễ kiếm hơn ngày xưa. Người thiếu nữ thời xưa chẳng có gì là hấp dẫn hết. Khi vừa trở mã, người ta đã phủ đầy quần áo lên người cô và bắt cô lánh xa mọi tiếp xúc với đàn ông. Ngay cả vị hôn phu của nàng nếu muốn tìm hiểu thì cũng phải... chịu khó tưởng tượng ra.

Ngày nay, thiếu nữ đó được độc lập về tài chánh, cũng đã tìm được sự tự do đối với cha mẹ. Hòa lẫn với giới đàn ông, trang điểm, ăn mặc hay thoát y tùy theo ý thích, trở mã sớm hơn những thiếu nữ của thế kỷ trước hai năm nhờ ở thực ăn thừa thãi, sức hấp dẫn tình dục của các cô ngày nay trở thành rất mạnh.

Những cuộc hôn nhân về tình yêu ngày nay cũng nhiều hơn. Trước thời Nã Phá Luân, mục đích chính của hôn nhân là tạo lập một gia

đình với trung bình từ 7 đến 8 đứa con. Thêm vào đó người ta đề cập đến vấn đề khoái lạc. Chừa đẻ, nuôi con và giáo dục đã thu hút hết tinh lực của người đàn bà, và họ chỉ còn biết trông chờ vào sự trợ giúp của Tôn Giáo. Tự lệ tặng nhau một quyền thánh kinh làm quà cưới đã chứng minh điều đó. Ngày đó, muốn thụ thai, vợ chồng phải giao hợp với nhau liên miên một cách không chính xác và khó khăn. Sau đó một chục lần sanh đẻ, đôi khi khó khăn, người vợ mới cảm thấy mình thoát nạn. Ngày nay, người đàn bà có chồng được giải thoát khỏi tình trạng chừa đẻ liên miên, những việc hầu hạ con cái, cũng như những nguy hiểm khi chừa đẻ, và có thể lên giường ngủ một cách thoải mái. Cho tới thế hệ trước đây, người chồng luôn luôn được chỉ định trước và người thiếu nữ dù có tự do đến đâu cũng chỉ được quyền từ chối người cầu hôn một vài lần là cùng. Chuyện Renée Mauperin từ đến 17 lần cầu hôn chỉ là một nhân vật trong tiểu thuyết. Từ chối một lời cầu hôn, cô gái có thể bị đưa vào tu viện hoặc bán làm đầy tớ cho kẻ khác. Khi lập gia đình rồi, nếu từ chối, dù chỉ là nhẹ nhàng, việc chăn gối, cô ta sẽ bị la hét. Thời Trung Cổ người ta đã có lần bàn cãi xem người đàn bà có quyền từ chối một ông chồng hủi không. Ngay năm 1920, báo chí Nhật đã đặt một vấn đề là người vợ có quyền được từ chối không

ấn năm khi chồng mình vừa mắc bệnh hoa liễu không. Với một người chồng lãnh đạm hoặc không thích, người vợ chịu sự gằn gủi thể xác chỉ vì muốn yên thân đề né tránh, đôi khi các bà còn dùng mưu mẹo. Năm 1902, tờ « La Chronique Médicale » kể lại một ông lang băm đã được nhiều người biết đến chỉ vì ông ta đã chỉ dẫn cho khách hàng của mình dùng trứng luộc đặt vào âm đạo giả bệnh để tránh chồng: nhờ thế các bà tránh được vài tuần những sự chung đụng với chồng.

Ngày nay, người vợ được độc lập hơn có thể từ chối dễ dàng hơn trước kia. Vì người chồng được chọn lựa theo ý họ và đó cũng là một yếu tố khoái lạc khác của người đàn bà. Nhờ được giải thoát việc chăm nom con cái và nhà cửa, người đàn bà có thể dành nhiều thì giờ để chăm sóc sắc đẹp của mình hơn. Một cái eo thường giữ được hoàn toàn, một bộ ngực và một dáng đi con gái được gìn giữ bằng thể dục và được nâng cao giá trị bằng những bộ quần áo hợp thời trang khi họ lập gia đình.

Thêm vào việc làm tăng giá trị thẩm mỹ và kêu gọi, người đàn bà còn có khả năng tìm hiểu và lựa chọn kỹ hơn.

Năm 1920, trong một tờ nhật báo, tờ « Le Progrès Civique » lần đầu tiên trình bày về « Những sự thoái hóa tình dục » cho công chúng, đã gây

ra những phản ứng dữ dội. Ngày nay cũng vẫn vẫn đề đó được các báo định kỳ đăng tải. Mỹ VTTM nối tiếp công việc: tháng 6 năm 1964, một buổi phát hình toàn quốc trình bày về vấn đề bất lực kèm theo bằng cơ và có nhiều câu lạc bộ phụ nữ đã bàn cãi về vấn đề đó. Bác sĩ Rutledge, chủ tịch Hội đồng Cố vấn Hôn nhân, mới đây kể lại rằng đề tài chính được bàn cãi trong một câu lạc bộ phụ nữ nọ là độ lớn của dương vật phải được xác định thế nào là vừa đủ để tạo nên được khoái lạc tối đa cho người bạn gái. Những chủ khách sạn ở Nam Mỹ thường đoán trước ý thích được biết về tình dục của khách hàng: một nhà báo Ý kể lại rằng ở Nicaragua, trên bàn ngủ của 1 khách sạn có một tờ tuần báo về tình dục dành cho khách du lịch.

Những sự chỉ dẫn về tình dục tránh cho những cặp yêu nhau những sai lầm trong hành động mà họ lặp lại từ 3 đến 6 ngàn lần trong suốt cuộc đời. Có nhiều trường hợp sự hiểu lầm đã gây ra nhiều tai hại lớn lao. Những đơn xin ly dị vì không được giao hợp đã chứng tỏ sự đó. Theo Giáo sư về luật học Canon Oersterle ở La Mã, một cô vợ trẻ hãy còn tin rằng trẻ con sinh ra từ những chiếc va-li và có một cô khác lại cho rằng chỉ cần nắm cạnh người chồng là cũng có thể có con được rồi! Theo B. S. R. Landau, một nhà tình dục học người Anh, thì đã có 1 anh lính 24 tuổi hãy còn tân vì người ta bảo

anh rằng, mỗi lần ân ái tương đương với một sự mất máu lớn. Trong một kỳ giảng dạy đầu tiên về tình dục ở bệnh viện Broca, Ba lê, vào tháng 5, 1965, một nhà chuyên môn về nước tiểu đã kể lại trường hợp của ba người chồng bất lực vì đã làm lẫn nước tiểu với tình trạng khi giao hợp. Trong vô số trường hợp sự thiếu hiểu biết về tình dục gây nên những sự nhút nhát hoặc những sai lầm ngăn cản việc đem lại khoái lạc trong khi giao hợp. Vợ Verlaine, sau 16 năm làm vợ, vẫn cho rằng chỉ một cái hôn cũng đủ để có con rồi làm nhà thi sĩ đầy tình dục, thất vọng trước một người vợ quá trinh trắng, đã tìm ái tình ở những nơi không nói được nhưng lại đầy thi vị.

Đã có biết bao cặp vợ chồng đã không bao giờ tìm được hạnh phúc vì thiếu những hiểu biết căn bản về tình dục?

Đã có biết bao kẻ vì thiếu hiểu biết đã không bao giờ tìm được sự cân bằng và sự hòa hợp tuyệt diệu mà người ta thường nói đến?

Đã có biết bao đờ vỡ, ngăn cách và ly dị mà có thể tránh được bằng một lời chỉ dẫn kỹ lưỡng hơn, đầy đủ hơn về cơ năng của tình dục?

Quả vậy, vấn đề rất quan trọng. Người ta không thể nào giải quyết nó được khi còn bưng bít lấy nó. Đã tới lúc cần cho dân chúng một sự giáo huấn về tình dục đơn giản, thẳng thắn và khách quan.